II

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση δεν είναι υποχρεωτική)

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 3ης Ιουνίου 2008

για την κατάργηση της απόφασης 2005/694/ΕΚ για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Ιταλία

(2008/560/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 104 παράγραφος 12,

τη σύσταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με την απόφαση 2005/694/ΕΚ του Συμβουλίου [1], μετά από σύσταση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 104 παράγραφος 6 της συνθήκης, διαπιστώθηκε η ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Ιταλία. Το Συμβούλιο επεσήμανε ότι το έλλειμμα του ευρύτερου δημόσιου τομέα βρισκόταν πάνω, χωρίς να απέχει πολύ, από τη σχετική τιμή αναφοράς (3 % του ΑΕΠ) τόσο το 2003 όσο και το 2004, ενώ το ακαθάριστο χρέος του ευρύτερου δημόσιου τομέα ήταν της τάξεως του 106-107 % του ΑΕΠ σε αμφότερα τα προαναφερθέντα έτη, δηλαδή σαφώς πάνω από τη σχετική τιμή αναφοράς βάσει της συνθήκης (60 % του ΑΕΠ), καθώς επίσης ότι δεν είχε μειωθεί με ικανοποιητικό ρυθμό κατά τα πρόσφατα έτη.

(2) Στις 28 Ιουλίου 2005, σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 7 της συνθήκης και το άρθρο 3 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος [2], το Συμβούλιο απηύθυνε, βάσει σύστασης της Επιτροπής, σύσταση στην Ιταλία με σκοπό να τερματισθεί η κατάσταση υπερβολικού ελλείμματος έως το 2007 το αργότερο. Η σύσταση δημοσιοποιήθηκε.

(3) Σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 12 της συνθήκης, η απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος καταργείται όταν, κατά την άποψη του Συμβουλίου, το υπερβολικό έλλειμμα στο εκάστοτε κράτος μέλος έχει διορθωθεί.

(4) Σύμφωνα με το πρωτόκολλο για τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος που προσαρτάται στη συνθήκη, η Επιτροπή παρέχει τα στοιχεία για την εφαρμογή της διαδικασίας. Στο πλαίσιο της εφαρμογής του εν λόγω πρωτοκόλλου, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να παρέχουν στοιχεία για τα δημόσια ελλείμματα και το δημόσιο χρέος και άλλες συναφείς μεταβλητές δύο φορές το χρόνο, δηλαδή πριν από την 1η Απριλίου και πριν από την 1η Οκτωβρίου, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3605/93 του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 1993, σχετικά με την εφαρμογή του πρωτοκόλλου για τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος που προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας [3].

(5) Βάσει των στοιχείων που παρασχέθηκαν από την Επιτροπή (Eurostat) σύμφωνα με το άρθρο 8ζ παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3605/93, σε συνέχεια της κοινοποίησης από μέρους της Ιταλίας πριν από την 1η Απριλίου 2008 και με βάση τις εαρινές προβλέψεις των υπηρεσιών της Επιτροπής του 2008, εξάγονται τα ακόλουθα συμπεράσματα:

— το έλλειμμα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, αφού αυξήθηκε από 3,5 % του ΑΕΠ το 2004 σε 4,2 % του ΑΕΠ το 2005, μειώθηκε σε 3,4 % του ΑΕΠ το 2006 και, εντέλει, σε 1,9 % του ΑΕΠ το 2007, ποσοστό που υπολείπεται της τιμής αναφοράς για το έλλειμμα βάσει της συνθήκης (3 % του ΑΕΠ). Χωρίς το δημοσιονομικό αντίκτυπο ορισμένων έκτακτων μέτρων, το έλλειμμα το 2007 θα ήταν 1,7 % του ΑΕΠ. Σημειωτέον ότι στο επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας του Δεκεμβρίου 2006 επίθετο ως στόχος για το έλλειμμα το 2,8 % του ΑΕΠ·

[1] ΕΕ L 266 της 11.10.2005, σ. 57.

[2] ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 6. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1056/2005 (ΕΕ L 174 της 7.7.2005, σ. 5).

[3] ΕΕ L 332 της 31.12.1993, σ. 7. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2103/2005 (ΕΕ L 337 της 22.12.2005, σ. 1).

— μοχλός της προσαρμογής υπήρξε η αύξηση των μόνιμων φορολογικών εσόδων κατά την περίοδο 2006-2007, η οποία υπερέβη κατά πολύ τις σχετικές προσδοκίες. Το αποτέλεσμα αυτό επετεύχθη πρωτίστως χάρη στην υψηλότερη της αναμενόμενης αποτελεσματικότητα των θεσπισθέντων μέτρων και στο γεγονός ότι η οικονομική ανάπτυξη ήταν κάπως υψηλότερη από ό,τι προβλεπόταν. Μετά την εκτιμώμενη χειροτέρευση κατά ¼ ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ το 2005, το διαρθρωτικό ισοζύγιο (δηλαδή το κυκλικά προσαρμοσμένο ισοζύγιο χωρίς έκτακτα και λοιπά προσωρινά μέτρα) εκτιμάται ότι βελτιώθηκε κατά 1¾ και 1¼ ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ το 2006 και το 2007, αντιστοίχως·

— για το 2008, οι εαρινές προβλέψεις του 2008 κάνουν λόγο για αύξηση του ελλείμματος σε 2,3 % του ΑΕΠ, συμπεριλαμβανομένων των έκτακτων εσόδων από την πώληση ακινήτων, τα οποία ισοδυναμούν με 0,1 % του ΑΕΠ. Η προβλεπόμενη χειροτέρευση του δημοσιονομικού ισοζυγίου θα είναι συνέπεια τόσο της αύξησης του δείκτη τρεχουσών πρωτογενών δαπανών προς το ΑΕΠ όσο και της μείωσης των τρεχόντων φόρων. Η εξέλιξη αυτή αντισταθμίζεται εν μέρει από την αναμενόμενη μείωση των κεφαλαιουχικών δαπανών, η οποία αντικατοπτρίζει τις μεγάλου ύψους έκτακτες δαπάνες που κατέστησαν πληρωτέες το 2007. Παρά το γεγονός ότι η πρόβλεψη για έλλειμμα 2,3 % του ΑΕΠ ελάχιστα υπερβαίνει τον επίσημο στόχο για το έλλειμμα (2,2 % του ΑΕΠ) που καθοριζόταν στο επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας του Νοεμβρίου 2007, αυτή η τελευταία πρόβλεψη στηριζόταν στην εκτίμηση ότι το ύψος του ελλείμματος το 2007 θα ήταν πολύ μεγαλύτερο από αυτό που δηλώθηκε ως πραγματικό. Για το 2009, σύμφωνα με τις εαρινές προβλέψεις, με την προϋπόθεση αμετάβλητης πολιτικής, αναμένεται έλλειμμα 2,4 % του ΑΕΠ. Τούτο υποδηλώνει ότι το έλλειμμα μειώθηκε κάτω από την τιμή αναφοράς 3 % του ΑΕΠ με αξιόπιστο και διατηρήσιμο τρόπο·

— ωστόσο, το διαρθρωτικό ισοζύγιο αναμένεται να χειροτερεύσει κατά ¼ ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ και πλέον το 2008 και, με την προϋπόθεση αμετάβλητης πολιτικής, να βελτιωθεί κατά ¼ ποσοστιαίες μονάδες το 2009. Η εξέλιξη αυτή πρέπει να αξιολογηθεί με γνώμονα την ανάγκη να πραγματοποιηθεί πρόοδος για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου (ΜΔΣ), ο οποίος για την Ιταλία συνίσταται στην επίτευξη ισοσκελισμένης θέσης σε διαρθρωτικούς όρους·

— ο δείκτης δημόσιου χρέους, αφού μειώθηκε επί μία δεκαετία σε επίπεδο μόλις κάτω από 104 % του ΑΕΠ το 2004 (από επίπεδο που υπερέβαινε το 121 % του ΑΕΠ το 1994), ακολούθως αυξήθηκε κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ το 2005 και κατά 0,6 ποσοστιαίες μονάδες επιπλέον το 2006, σε 106,5 % του ΑΕΠ. Ο δείκτης χρέους μειώθηκε περαιτέρω σε 104 % του ΑΕΠ το 2007. Η εξέλιξη του δείκτη χρέους επηρεάστηκε σε μεγάλο βαθμό από μία προσωρινή χρηματοοικονομική πράξη το 2006 (πρόκειται για τη συσσώρευση ρευστών περιουσιακών στοιχείων), η οποία αύξησε το χρέος, και από την αντιστροφή της το 2007. Χωρίς την εν λόγω πράξη, ο δείκτης χρέους θα είχε παραμείνει εν πολλοίς σταθερός το 2006, αντικατοπτρίζοντας τη βελτίωση του πρωτογενούς πλεονάσματος σύμφωνα με τη σύσταση του Συμβουλίου. Με βάση τις εαρινές προβλέψεις της Επιτροπής του 2008 και την παραδοχή ότι οι πολιτικές θα παραμείνουν ως έχουν, ο δείκτης χρέους προβλέπεται να μειωθεί σε περίπου 102½ % έως το 2009. Μολονότι ο δείκτης χρέους στην Ιταλία παραμένει υψηλός και σαφώς άνω της τιμής αναφοράς, μπορεί να θεωρηθεί ότι μειώθηκε κατά τρόπο που συμβαδίζει με τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος το 2007.

(6) Κατά την άποψη του Συμβουλίου, το υπερβολικό έλλειμμα της Ιταλίας έχει διορθωθεί και η απόφαση 2005/694/ΕΚ θα πρέπει, επομένως, να καταργηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Από μια συνολική εκτίμηση προκύπτει ότι η κατάσταση υπερβολικού ελλείμματος στην Ιταλία έχει διορθωθεί.

Άρθρο 2

Η απόφαση 2005/694/ΕΚ καταργείται.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Λουξεμβούργο, 3 Ιουνίου 2008.

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

C. LAGARDE